

420. Dicsőség a magas mennyekben

szöveg: Nagy I., Debrecen, 1806
dallam: G. Franc, Genf, 1551 (66. zsoltár)

E A c#m f#m E F# H/D# g#m A E/H H-7 c#m
E c#m f#m E H E/G# A E H E

1. Di- cső- ség a ma- gas meny- nyek- ben Is - ten- nek és it- ten a - lant,

c#m A E/G# f#m C# -7 f#m H/D# E c#m H7 E
E c#m D E H E/G# A H4 -3 E

A föl- di a - la- csony he- lyek - ben Bé - kes- ség és jó - a - ka- rat!

E G#7/H# c#m F# -7 H /A E/G# H c#m H E
E c#m F# H E H A G#

Így é - ne- kel - nek az Is- ten - nek Az é - gi ka- rok, buz - dít - ván

c#m D E H H/D# E f#m/A H7 E
c#m /H A E F# E A H4 -3 E

Az é - lő- ket, kik ör- ven- dez - nek, Ez é - nek- lést meg- ú - jít- ván.

E c#m f#m E H E/G# A E H E
2. Dicsőség, dicsőség az égben Istennek, ki úgy szerette
E c#m D E H E/G# A H4 -3 E
E világot, hogy szegénységben Szent Fiát eleresztette,
E c#m F# H E H A G#
Hogy minket, gyarló halandókat, Kiket szomorú fogságba'
c#m /H A E F# E A H4 -3 E
Tart vala a bűn mint rabokat, Helyheztesen szabadságba.

E c#m f#m E H E/G# A E H E
 3. Jövel, fogadd el te magadnak E szívet, és lakozz ebben;
E c#m D E H E/G# A H₄₋₃ E
 Ez az, amit adhatnak s adnak Híveid legszívesebben
E c#m F# H E H A G#
 Azért a csuda szeretetért, Amelyet hozzánk mutattál,
c#m /H A E F# E A H₄₋₃ E
 Midőn a mi már vesztére tért Lelkünkért alászállottál.

E c#m f#m E H E/G# A E H E
 4. Szülj újjá, értünk ma született Jézusunk, a te Lelkeddel
E c#m D E H E/G# A H₄₋₃ E
 Ezen a néked szenteltetett Ünnepepon, s kegyelmeddel
E c#m F# H E H A G#
 Úgy igazgass és bírij bennünket, Hogy nyomdokid követhessük,
c#m /H A E F# E A H₄₋₃ E
 És e mi földi életünket Mennyeivel cserélhessük.